

Σφύρηλατώντας τήν εἰρήνην ἢ τήν Πανθρησκεία;

Ἀπό 7-10 Νοεμβρίου 2004 πραγματοποιήθηκαν στή Λουβαίν τοῦ Βελγίου οἱ ἐργασίες τῆς διασκέψεως τοῦ ECRL (Εὐρωπαϊκοῦ Συμβουλίου Θρησκευτικῶν Ἡγετῶν) μέ θέμα : “Οἱ θρησκείες γιά τήν εἰρήνην”. Τό Συμβούλιο αὐτό ιδρύθηκε πρῖν τρία χρόνια καί ἀποτελεῖται ἀπό ἐκπροσώπους τοῦ Χριστιανισμοῦ, τοῦ Ἰσλάμ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, τοῦ Βουδισμοῦ, τοῦ Ἰνδουϊσμοῦ, τῶν Σίχ, τοῦ Ζωροαστρισμοῦ κλπ. Τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσώπησε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θερμοπυλῶν Ἰωάννης.

Ἰδού μερικά σημεῖα τῶν διαπιστώσεων τῶν προτάσεων καί τῶν συμπερασμάτων τοῦ Συμβουλίου:

“Τό Συμβούλιο ... δεσμεύεται νά ἐργασθεῖ ἀπό κοινοῦ μέ τήν ΕΕ καί τά θεσμικά της ὄργανα... Τό Εὐρωπαϊκό Συμβούλιο θρησκευτικῶν ἡγετῶν συνενώνει Ἐκκλησίες, Τζαμιά, Συναγωγές, ναούς καί Gurudwaras σέ δίκτυο πού ὑπερβαίνει τά ἐθνικά σύνορα καί ἐκτείνεται σέ ὁλόκληρη τήν εὐρωπαϊκή ἥπειρο, ἐνῶ ἔχει ἐπίσης σχέσεις καί μέ τόν ὑπόλοιπο κόσμο. Τό Συμβούλιο παροτρύνει τήν ΕΕ νά ἐγκαθιδρύσει ἕνα μηχανισμό τακτικοῦ διαφανοῦς, ἀνοικτοῦ καί γνησίου διαλόγου μέ τίς θρησκευτικές κοινότητες, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 52 τοῦ νέου της Συντάγματος. Ἕνας τέτοιος μηχανισμός θά πρέπει νά μήν εἶναι ἀποκλειστικός, ἀλλά συμμετοχικός καί μή ἀνταγωνιστικός, καί νά στοχεύει στήν ὑποβοήθηση τῆς ΕΕ γιά καλύτερη κατανόηση τῶν θρησκευτικῶν αἰσθημάτων πού ἐπικρατοῦν στίς διάφορες περιοχές καί παραδόσεις τῆς Εὐρώπης... Τό Συμβούλιο ἐκφράζει τή λύπη του γιά τήν ἀπαγόρευση θρησκευτικῶν ἀντικειμένων καί συμβόλων, συμπεριλαμβανομένων τῆς μουσουλμανικῆς μαντίλας, τῶν ἰουδαϊκῶν σκεπαστρῶν κεφαλῆς, μεγάλων χριστιανικῶν σταυρῶν καί τυρμπανίων τῶν Σίχ στά δημόσια σχολεῖα. Τό Συμβούλιο ... θεωρεῖ ὅτι ἡ ἀπαγόρευση...ἀπειλεῖ τήν ἀτομική ἐλευθερία τοῦ θρησκευεῖν καί ὡς ἐκ τούτου παραβιάζει τά ἀνθρώπινα δικαιώματα ὅπου γῆς”.

Τό πρῶτο πού διαπιστώνει κανεῖς μελετώντας τά πορίσματα εἶναι τό δέσιμο καί ἡ ἐξάρτηση τοῦ ἐν λόγῳ “Συμβουλίου” ἀπό τήν Εὐρωπαϊκή Ἐνωση. Ζητεῖ μηχανισμό ἀπό τήν ΕΕ πού θά κάμει διαρκῆ ἀνοικτό διάλογο μέ τίς διάφορες θρησκευτικές κοινότητες ὥστε νά μπορέσει ἡ ΕΕ νά κατανοήσει τά θρησκευτικά αἰσθήματα πού ἐπικρατοῦν στίς διάφορες περιοχές καί παραδόσεις τῆς Εὐρώπης. Ζητεῖ δηλαδή τήν κηδεμονία καί μπαίνει ἐκούσια στή δουλική ὑπηρεσία τῶν διεθνῶν συμφερόντων. Βλέπει ἐπίσης κανεῖς τήν ἰσοπέδωση τῶν θρησκευτικῶν συμβόλων. Μέσα στά δαιμονικά σύμβολα πού κατέκλυσαν τήν ἄδρησκη

Ευρώπη συμπεριλαμβάνεται από τούς θρησκευτικούς ήγέτες και ό τίμιος Σταυρός, στόν όποιο βέβαια, παρόντων και τών όρθοδόξων επισκόπων, δέν επιφυλάχθηκε κατά τή διατύπωση τών πορισμάτων κάποια ιδιαίτερη θέση ή αντιμετώπιση. Η Ευρώπη είναι, έτσι τήν κατάντησε ό παπισμός και ή Διαφώτιση, μιά πολυθρησκευτική Βαβέλ.

Όλα αυτά είναι κατανοητά για τήν άδεια Ευρώπη, όπου όλες οι θρησκείες είναι ίσες εκφράσεις του θρησκευτικού συναισθήματος και αντιμετωπίζονται μέ τόν ίδιο τρόπο. Έκείνο που δέν είναι κατανοητό είναι ή συμμετοχή τών Όρθοδόξων. Γιατί, όχι πώς δέν θέλουμε τήν ειρήνη, αλλά μπορούμε χάριν αυτής τής ...όνειρεμένης ειρήνης, που όλο τήν ακούμε και πουθενά δέν τήν βλέπουμε, νά κάνουμε ένα δίκτυο μέ όρθοδόξους ναούς μέ τζαμιά, Συναγωγές και Gurudwaras (Ναούς τών Σίχ) που θά άπλώνεται σ' όλο τόν κόσμο; Αυτό τελικά δέν θά είναι δίκτυο αλλά ένα...πολύχρωμο γαϊτανάκι στό καρναβάλι τής Ν. Έποχής.

Μας κάνει έντύπωση και ή συμμετοχή τών gurudwaras τών ναών τής φρικτής ινδουϊστικής αίρέσεως τών Σίχ, που πρίν λίγα χρόνια σφαγίαζαν τούς μουσουλμάνους στην Ίνδία. Όλες αυτές οι...άγιες θρησκείες, Σίχ, Βουδιστές μουσουλμάνοι, Έβραιοι θά γίνουν άγγελοι τής ειρήνης σ' όλο τόν κόσμο; Και μαζί μ' αυτές τής δαιμονιώδεις θρησκείες θά συγκαταλέγεται και ή άγία Όρθοδοξία μας;

Καλά, οι ποιμένες μας που συμμετέχουν σ' αυτά τά άθλια νεοεποχίτικα συλλογικά όργανα δέν διάβασαν αυτό που γράφει ό Άπόστολος; “Μή γίνεσθε έτεροζυγούντες άπίστοις ...τίς δέ κοινωνία φωτί πρός σκότος; τίς δέ συμφώνησις Χριστού πρός Βελίαλ; ή τίς μερίς πιστώ μετά άπίστου; τίς δέ συγκατάθεσις ναῶ Θεοῦ μετά ειδώλων; (Β' Κορ. 6,14-16). Ειδικά τά τελευταία λόγια δέν τά λογαριάζουν; Καμμιά σχέση, λέει ό Άπόστολος, δέν έχει ό ναός του Θεοῦ μέ τά είδωλα. Ειδικά στους ναούς τών Βουδιστών, τών Ίνδουιστών και τών Σίχ ποζάρουν οι Βουδες, οι τερατόμορφοι ή ζωόμορφοι θεοί και οι γκουρούδες στους όποίους προσφέρονται θυσίες, προσφορές και θυμιάματα. Άν μπορούσαν οι ειδωλικοί ναοί νά συνυπάρχουν, νά συνεργάζονται και νά προσφέρουν κοινά μηνύματα μέ τούς ναούς του Θεοῦ, δηλ. τούς όρθοδόξους Ναούς π.χ. μηνύματα ειρήνης και συμφιλίωσης, ό Άπόστολος θά τό διεκήρυττε. Μήπως τελικά αυτοί οι ποιμένες δέν είναι κἀν ποιμένες;

Τά πορίσματα του έν λόγω Συνεδρίου επιγράφονται “Σφυρηλατώντας τήν ειρήνη”. Αλλά είναι φανερό από τήν καθημερινή μας ενημέρωση ότι τίποτε τέτοιο δέν επιτυγχάνεται μέ όλες τίς διαθρησκειακές συνενυρέσεις. Στην πραγματικότητα μ' αυτά τά Συνέδρια τό μόνο που σφυρηλατείται είναι τό κοινό δήθεν μήνυμα τής θρησκείας, που γίνεται ή ύπηρετρια, τό δουλικό ή ό πνευματικός μπόγιας τής Νέας Τάξεως για τήν εξαφάνιση τών διαφορών τών λαών και τήν άπόλυτη ύποταγή τους στα σχέδια της. Τέτοιες ύπηρεσίες προσφέρει και ό αρχιεπίσκοπος Άλβανίας Αναστάσιος, ό όποιος στό τελευταίο του βιβλίο “Στά ίχνη του υπερβατικού” γράφει : “Ουδείς έχει τό δικαίωμα νά χρησιμοποιεί τό άγιο λάδι τής θρησκείας για νά ενισχύει τίς φωτιές τών ένόπλων συγκρούσεων. Η θρησκεία είναι θεϊο δώρο για νά μαλακώνει τίς καρδιές, νά έπουλώνει τίς πληγές και νά φέρει ειρηνικά τούς ανθρώπους πλησιέστερα” (Οί ύπογραμμίσεις δικές μας). Όλες οι θρησκείες έχουν τό άγιο λάδι τους και είναι θεϊο δώρο. Ακόμα και ή λατρεία τών γκουρού διαθέτει τό άγιο λάδι της! Σφυρηλατείται λοιπόν από τήν ΒΕ, τή Ν. Έποχή και όλες τίς διαθρησκειακές συμμαζώξεις συμπραττόντων και όρθοδόξων αρχιερέων, ή Πανδρησκεία. Διερωτώμεθα λοιπόν μήπως έφτασε ή ώρα όλοι οι Όρθόδοξοι κληρικοί, μοναχοί και λαϊκοί, νά σφυρηλατήσουμε τήν έν Χριστώ ένότητα μας, βασιζόμενοι στην Όρθόδοξη πίστη, τήν Ίερά Παράδοση και τούς Ίερούς Κανόνες άπαιτώντας από τούς επισκόπους νά ενεργοποιηθούν και νά αποτινάξουν από τήν Έκκλησία μας τόν άθεο

οἰκουμενισμό καί τούς ἐκπροσώπους του πού μᾶς ταλανίζουν, πού προδίδουν τήν παρακαταθήκη τῆς πίστεως καί προσπαθοῦν νά στερήσουν ἀπό τόν κόσμον τήν μοναδική ἐν Χριστῷ ἐλπίδα;